

Εκείνο που με εντυπωσιάζει στα παιδιά, δεν είναι

Εκείνο που με εντυπωσιάζει στα παιδιά, δεν είναι η

αθωότητα. Έχω πάψει πλέον να πιστεύω στην παιδική αθωότητα. Νομίζω πλέον ούτε η επιστήμη την αναγνωρίζει.

Τι πιστεύω όμως για τα παιδιά που δεν το έχουν οι ενήλικες;

Την έκπληξη. Το γεγονός του θαυμασμού απέναντι στην ζωή!!!

Λέει ένας πατέρας της Εκκλησίας, ότι η πτώση του Αδάμ και της Εύας, ήταν η αδυναμία τους πλέον να εκπλήσσονται μπροστά στο γεγονός της ζωής!!

Έχασαν την ευχαριστία, την δοξολογία, την ματιά που γεμίζει την ψυχή.

Τα λέω αυτά γιατί της προάλλες βρήκαν αυτή την φωτογραφία από την παιδική μου ηλικία. Όταν στο Ηράκλειο υπήρχαν ακόμη χωματόδρομοι και δεκάδες παιδιά στις αλάνες.

Έχω πάρει την μπάλα και περπατώντας στην γειτονιά ανακαλύπτω την ζωή. Ακόμη έχω την γεύση και την αίσθηση του ήλιου, την μυρωδιά της γής, την διαφορετική παρουσία που δίνει στο κορμί και την ψυχή, το πρωϊ, το μεσημέρι, το απόγευμα και η νύχτα.

Ναι έχουν γεύσεις όπως τα παγωτά, αρώματα όπως τα λουλούδια, ήχους μαγευτικούς και εκρηκτικούς. Τους νιώθεις, τους αισθάνεσαι, τους ζεις.

Τι είναι για μια παιδική ψυχή πλήξη; Τίποτα. Όλα είναι έκπληξη. Τα πάντα καινά.

Σκεφτήκατε ποτέ ότι τα παιδιά δεν κουράζονται ψυχικά;

Εμείς όλη μέρα παίζαμε στην γειτονιά μας. Μα όλη μέρα, μέχρι αργά την νύχτα!!!

Όταν πηγαίναμε σπίτι ύστερα από τις επίμονες φωνές της μητέρας, κανείς ποτέ δεν είπε «αχχ κουράστηκα και σήμερα, ουφ πάει κι αυτή η μέρα....» Όχι. Όσο και αν τα κορμάκια μας ήταν λαβωμένα από την ολοήμερη πάλη, η ψυχή πετούσε. Μια

γλύκα παραδείσου την έτρεφε.

Δεν υπήρχε χρόνος να μας κυνηγάει, ούτε μέρα που θέλαμε να ξεφορτωθούμε. Ξέρεις γιατί; Μα γιατί ζούσαμε. Γιατί ο χρόνος δεν ήταν οδύνη και φθορά μιας γκρίζας καθημερινότητας, μα ηδονή, έκταση, έκπληξη και Ανάσταση.

Δεν κατρακυλούσαμε αγάπη μου στον θάνατο μας στην αγκαλιά της ζωής!!!

Πηγή: [facebook.com](https://www.facebook.com)